

“यज्जराव्याधिविध्वंसि वयसस्तन्मकन्तया । चाक्षुषं
हृदयं हृदयं भोजनं तद्व्यायनम् । रसायनस्य फल-
माह ‘दीर्घमायुः कृतीर्मेधामारोग्यं तत्तुल्यं वयः ।
देहेन्द्रियबलं कान्तिं नरो विन्देद्व्यायनात्’ । तद्वि-
विधमाह ‘पूर्वं वयसि मध्ये वा मनुष्यस्य रसाय-
नम् । प्रयुज्जीत भिषक् प्राज्ञः स्निग्धगुह्यतमोः सदा ।
नाविशुद्धगरीरस्य युक्तो रसायनो विधिः ।
न भाति वाससि स्निग्धे रक्तयोग इवाहितः’ ।
“गीतोदकं पयः क्षौद्रं हतमेकैकधो दिशः ।
त्रिंशः समस्तमथ वा प्राक् पीतं स्वापयेद्द्वयः । मण्डूक-
पण्डोः स्तरसः प्रभाते प्रयोज्य यत्पीमधुकस्य चूर्णम् ।
रसो गुडश्चास्तु समन्तपुष्पः कल्कः प्रयोज्यः खलु
गन्धपुष्पग्राः । आयुःप्रदान्यामयनाशनानि बलाग्निवर्ण-
स्वरवर्जनानि । मेध्यानि चैतानि रसायनानि मेध्या
विशेषेण च यक्षपुष्पो’ । मधूकपथीं ब्राह्मी । (वरणी)
इति लोके, तद्व्याधे मज्जिहापि प्राज्ञा तस्या अपि
रसायनत्वात् । “मानिकेण तृगाक्षीयां पिप्पल्या
जवणेन च । लिफला सितया वापि युक्ता सिद्धं
रसायनम् । हिमालयं शर्करा गुण्ठी कषासधुगुहैः
क्रमात् । वषादिष्वभया प्राज्ञा रसायनगुणैर्मिषा । पुन-
र्नपस्याह पलं नवस्य पितं पिबेद्द्वयः पञ्चवारं मासम् ।
मासत्रयं तन्निगुणं सप्तं वा जीर्णोऽपि भूयः स पुनर्नवः
श्चात् । ये मासमेकं स्तरसं पिबन्ति दिने दिने भृङ्ग-
रजः सप्तत्यम् । क्षीराश्वको मलवीर्ययुक्ताः सदाशतं
जीवन्मात्रुवन्ति । यतावरी सुखितिका गुडश्चो सह-
स्रिकर्णो सह ताडसूत्री । एतानि कृत्वा समभागयुक्ता-
न्यायेन किं वा मधुनाऽवबिहतात् । जरादजान्मनु-
विमुक्तदेही भवेन्नरो वीर्यवन्तादियुक्ताः । विभाति देव-
प्रतिमः स नित्यं प्रभासवो भूरिपिङ्गवुद्धिः । पीतान्न-
गन्ध्या पदधार्यमासं हतेन तैलेन सुखाश्वना वा ।
वीर्यस्य हृदि वपुषो विवर्त्ते वाक्चक्षुश्चक्षुश्च यथा-
मृष्टिः । अयःवक्त्रं सुगन्धुरजं योक्तः पञ्चत्रयं
ज्योत्स्नानि पञ्च । बलानि चाष्टौ लिफलारजस-
कर्म विह्वन यात्यमरस्वमेव । न केवलं दीर्घमिहा
युरन्नुते रसायनं योयिविधिं निवेदते । गतिं स देवर्षिं
निवेदितं युगं प्रपद्यते ब्रह्म तत्तैव चाक्षयम्” ।

रसायनफलं स्त्री रसायनमीषधिविशेष इव फलं व्याधि-
घातकत्वात् यथाः । इति तन्मात्रं लिका० ।

रसायनश्रेष्ठ पु० रसायनेषु क्षौद्रमेदेषु नोडा । पारदे
राजान० ।

रसायनी स्त्री रसायनं रसस्नानमन्त्रस्या अपि गौ० लोप् ।
१ गुडश्चासु २ काकमाच्या ३ मज्जिहा ४ गोरक्षदुग्धा-
याम् ५ प्राविष्णुदायाश्च राजनि० ।

रसाल न० रसमाहाति आ+वा+क लृ० । १ विह्वले
२ गन्धरसे मेदि० । ३ शिखरिण्याम (पेयमेदे) तत्पाक-
विधिः कृताञ्जयदे २१८३ पु० भावप्र० उक्तो दृश्यः ।
४ रसनायां ५ दूवीयां ६ विद्वार्यां ७ द्राक्षायाश्च स्त्री
मेदि० । ८ व्याजो “रसालः सालः समन्तपुष्पाऽस्तुना”
नैषधम् । ९ रसो क्षमरः । १० पनसे शब्दर० । ११ गोधूमे
१२ पुण्ड्रकेषु च पु० राजनि० ।

रसालिहा स्त्री रसं भूमिं वेष्टि स्मृयति लिङ्-क (वाङ्-
लिया) लुपमेदे शब्द० । (व्याज) १३ लमेदे राजनि०
रसाली स्त्री रसमाहाति आ+वा+क गौरा० लोप् । (पुडि
रसाश्वासा स्त्री रसं भूमिमाश्रययति इत्यैः आ+श्र-
यण् । पञ्चमोचतायाम् राजनि० ।

रसास्वादिन् पु० रसं पुष्परसमासदत्ते आ+सद-
णिनि १ भ्रमरे शब्द० । २ मधुरश्चकारादिरसास्वादके लि
स्त्रिया लोप् ।

रसिक पुंस्त्री० रसं वेत्ति चतुर्भवति ठन् । १ सारसपत्नि
राजनि० २ चन्द्रे ३ गजे सारसता । स्त्रियां जातित्वा
लोप् । ४ रसज्ञे लि० । रसोऽप्यस्य ठन् । ५ रसनि च लि
मेदि० । ६ रसावायाम् ७ रसुरसे च स्त्री मेदि० । ८ काश्च
९ रसनायां स्त्री विश्वः ।

रसित न० सु० रस-भावे क्त । १ मेघादिशब्दे २ विह्वलादिशब्दे
च क्षमरः । कर्त्तरि क्त । ३ शब्दवति कर्मणि-क्त ४ व्या-
सादिते च लि० । [तत्त्वैव साधे क । तत्त्वार्थे ।

रसन पु० रस-घनम् । लघुने शब्द० । क्षीमन् रसोन
रसेन्द्र पु० रस इन्द्र इव । पारदे राजनि० ।

रसेश्वर पु० रसः पारद ईश्वर इव तद्देहरसजातत्वात् ।
१ ईश्वरतुल्ये रसे । तत्त्वज्ञानार्थं देहस्थैर्यसम्पादनद्वारा
सक्तिहेतुत्वमस्य साहचर्यभेदाः प्रतिपेदिरे तन्मतस्य स्व-
दर्शनसंपत्तेः प्रदर्शितं यथा

“अपरे साहचर्याः परमेश्वरतादात्म्यवादिनोऽपि पिप्पल-
क्षौद्रं सर्वानिमता जीवन्मक्तिः सेतुतीत्याख्याय पिप्पल-
क्षौद्रोपायं पारदादिपदवेदनीयं रसमेव बहिरन्ते रसस्य
पारदत्वं संसारपरपारप्रापणहेतुत्वेन तदुक्तम्